

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200073
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200073.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, G., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 9. januára 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sa/8/2017-27 zo dňa 14. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sa/8/2017-27 zo dňa 14. decembra 2017 z a m i e t a.

Sťažovateľovi (predtým žalobcovi) náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 20Sa/8/2017-27 zo dňa 14. decembra 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 9. januára 2017, ktorým generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ako odvolací orgán, zamietol v celom rozsahu odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.10.2016, ktorým Sociálna poisťovňa, ústredie, rozhodla tak, že podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok, pretože na základe posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky SP Lučenec zo dňa 26.09.2016, ktorý bol podkladom rozhodnutia, žalobca nie je invalidný, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u neho bola posudkovým lekárom určená na 35 %.

2. V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd uviedol, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného o dávkach sociálneho poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 13 ods. 2 písm. b/ bod 1. cit. zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledné objasnenie zdravotného stavu žiadateľa o dávku z hľadiska zachovania miery jeho pracovnej spôsobilosti. Dokazovanie v tomto smere

sa vykonáva v zmysle § 196 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 461/2003 Z. z.), pričom dôkazy tvoria aj odborné posudky vydané v rámci lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorá zahŕňa aj posudzovanie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 153 ods. 3 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z.). Správny súd po oboznámení sa s posudkami posudkových lekárov dospel k záveru, že boli vypracované po zvážení všetkých okolností namietaných žalobcom a že závery posudkov vychádzajú zo súčasného zdravotného stavu žalobcu a z poznatkov súčasnej medicíny. Porovnaním posudkov zistil, že tieto navzájom kolerujú a zhodne konštatujú určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 35 %. Posudkové závery boli podrobne a vecne zdôvodnené v súlade s aktuálne zistenými a objektivizovanými zdravotnými ťažkosťami žalobcu. Správny súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by spochybňovala závery posudkových lekárov, preto si ich osvojil a vychádzal z nich pri posudzovaní vecnej správnej žalobou napadnutého rozhodnutia. Keďže závery posudkových lekárov správny súd považoval z hľadiska skutkového, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, zároveň sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch úplne zhodné, nebol daný dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie.

3. V danom prípade posudkoví lekári sociálneho poistenia určili ako rozhodujúce zdravotné postihnutie u žalobcu postihnutie uvedené v Kapitole XV., oddiel E, položka 3, písm. b/, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % s tým, že iné zdravotné postihnutie, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie percentuálnej miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nezistili. Podľa posudkových lekárov žalobca nemá žiadne také pridružené ochorenia, ktoré by významným spôsobom ovplyvňovali jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

4. Správny súd posudzoval, či závery podaných posudkov majú základ v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré uvádzal žalobca v konaní pred Sociálnou poisťovňou, a to najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znížiť jeho pracovný potenciál. Žalovaná svoje rozhodnutie, ktorým zamietla odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu opierala o posudkový záver posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 13.12.2016. Námietky žalobcu uvedené v žalobe neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru súdu, vychádzajú len zo subjektívneho presvedčenia žalobcu o nesprávnom hodnotení jeho zdravotného stavu, no objektívne nevyvolávajú pochybnosti o náležitom odbornom posúdení jeho zdravotného stavu ani o správnej aplikácii príslušných zákonných ustanovení. Žalobca nepredložil žiadne lekárske správy, ktorými by spochybnil záver posudkových lekárov sociálneho poistenia. Súdu nie sú známe žiadne lekárske nálezy, ktoré by dokumentovali iný stav zdravotných ťažkostí žalobcu, než ten, ktorý už bol posudkovo zhodnotený. Zdôraznil, že posudzovať mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť patrí do kompetencie posudkových lekárov, pričom správne súdy v rámci rozhodovania v správnom súdnictve nemajú oprávnenie na to, aby vyslovovali záver o tom, či ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím alebo o invalidnú osobu, ani nevyslovujú odborný záver ohľadom medicínskych otázok. Posudzujú len to, či posudky ako podklad rozhodnutia o nároku na invalidný dôchodok sú úplné, objektívne, logické a presvedčivé a či ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení (rozhodnutie NS SR sp. zn. 9Sžso/16/2014 zo dňa 28.10.2015). Správny súd nemal dôvod pochybovať o objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkových lekárov, ktorým kompetencia posudzovať zdravotný stav žiadateľa o invalidný dôchodok, ako odborne spôsobilým subjektom, bola zverená v ust. § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

5. Pre správny súd je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy napadnutého žalobou. Preto by správny súd ani nemohol prihliadať na nové dôkazy - lekárske správy a nálezy vyhotovené po právoplatnosti rozhodnutia žalovaného, pokiaľ by preukazovali zmeny v diagnostickom hodnotení zdravotného stavu žalobcu. V prípade zhoršenia zdravotného stavu žalobcu po tomto termíne (po právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného), ak by ho žalobca vedel preukázať novými odbornými lekárskejšími nálezmi, žalobca môže opätovne požiadať príslušnú pobočku Sociálnej poisťovne o priznanie invalidného dôchodku.

6. Z uvedených dôvodov správny krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne a postup, ktorý im predchádzal za správne, preto správnu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP.

7. Voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalobca v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť. Poukázal na svoj zdravotný stav, realizované vyšetrenia a uviedol, že od 05. 11. 2013 je práceneschopný, absolvuje dlhodobú liečbu, ktorá mu doposiaľ nepriniesla žiaden efekt a nie je s ňou spokojný. Namietal závery posudkového lekára a uviedol, že má neustálu bolesť v ľavej časti hrudníka, pichanie, pálenie, horúčkovitú bolesť v lopatke a okolo srdca, má pocit, akoby mal pricviknutý nerv a jeho stav je chronický. Pre svoje zdravotné problémy nemôže ležať na chrbte, pretože mu vystúpené lopatky spôsobujú bolesť, na základe čoho musí často meniť polohu pri ležaní.

8. Sťažovateľ popísal aj ďalšie svoje zdravotné problémy - nemožnosť dostatočne sa nadýchnuť a z toho plynúci pocit nedostatku kyslíka. Nesúhlasil so záverom posudkových lekárov, podľa ktorých je možné jeho zdravotný stav porovnať so stavom fyzicky zdravej osoby. Keďže posudkový lekár neuviedol príčinu jeho zdravotného stavu, svoje zdravotné problémy sám popísal, pričom je to práve lekár, ktorý by mal poznať zdravotný stav svojho pacienta. Ošetrojúci lekár mu pri vyšetrení oznámil, že si svoje choroby vymýšľa a takéto choroby sa nedajú liečiť. Z týchto informácií vychádzal aj posudkový lekár.

9. Sťažovateľ trval na tom, že doposiaľ nebol vyličený tak, aby sa dal jeho zdravotný stav porovnať s fyzicky zdravou osobou a aby sa mohol zaradiť do pracovného pomeru. Zdravotné ťažkosti pociťuje aj v kludnom stave a nevie si predstaviť, aké problémy by mal pri vykonávaní práce. Jeho problémy nastávajú najmä počas noci, tieto v priebehu dňa prekoná a takýto stav sa opakuje už 36 mesiacov.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že správny súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne vec posúdil. Poukázal na závery napadnutého rozsudku krajského súdu a kasačnému súdu navrhol, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

12. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o invalidný dôchodok.

14. Podľa ust. § 203 ods. 2 SSP, v spojitosti s ust. § 452 SSP, kasačný súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Preto preskúmaval rozhodnutie správneho súdu, žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti, ale komplexne v celom rozsahu.

15. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 26. septembra 2016 podal sťažovateľ žiadosť o invalidný dôchodok. Nebolo sporné, že dôchodok žiadal priznať od 26. 09. 2016. Zo strany sťažovateľa boli predložené lekárske správy z neurologického vyšetrenia zo dňa 23. 01. 2015 a 23. 08. 2016, z ortopedického vyšetrenia zo dňa 01. 07. 2015 a 07. 06. 2016 a z denzometrického vyšetrenia zo dňa 13. 08. 2015. Sťažovateľ subjektívne popísal svoje ťažkosti ako bolesť chrbtice najmä v driekovej časti, bolesť a pukanie v kolenách, stuhnutosť kĺbov ráno, uviedol, že nevydrží dlho sedieť ani stáť, bolí

ho pravé rameno, s ktorým nevie poriadne hýbať a pichá ho v hrudníku pri nádychu a pod lopatkou.

16. Dňa 26. septembra 2016 bola spísaná lekárska správa o posúdení zdravotného stavu sťažovateľa, ktorou nebol uznaný invalidným. Rozhodujúcim zdravotným poskytnutím sťažovateľa je zdravotné postihnutie zaradené do kapitoly XV. - Choroby podporného a pohybového aparátu, oddiel E - Dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, pod položku 3 - degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, písm. b - s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 35 %, čo je horná hranica príslušného percentuálneho rozpätia podľa prílohy č. 4, zákona č. 461/2003 Z. z. za ochorenie, ktorému prislúcha rozpätie 20 - 35 %. Na základe odvolania sťažovateľa, žalovaná prostredníctvom svojho posudkového lekára vypracovala lekársku správu zo dňa 13. decembra 2016, v ktorej boli zohľadnené všetky predložené lekárske správy z absolvovaných vyšetrení a skonštatovaná správnosť záverov posudkového lekára orgánu verejnej správy 1. stupňa. Keďže bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 35 %, nebol sťažovateľ uznaný invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.

17. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

18. Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

19. Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

20. Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

21. Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

22. Podľa § 71 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

23. Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

24. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

25. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., lekársku posudkovú činnosť podľa ods. 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa ods. 2 písm. b/ aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

26. Podľa Prílohy č. 4, Kapitola XV., oddiel E, položka 3., písm. b) Degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, je miera funkčnej poruchy pri ochorení s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia (napr. syndróm cervikokraniálny, cervikobrachiálny, lumbálny, lumbosakrálny a syndróm sakroiliakálneho skĺbenia blokády stavcov), slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku stanovená v rozsahu 20 - 35%.

27. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že jednou z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok je skutočnosť, že poistenec sa stal invalidný. Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zákona podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

28. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí, pričom jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku § 71 ods. 6 zákona možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

29. Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia žalovanou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Po posúdení dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a z lekárskeho nálezov dospel posudkový lekár k záveru, že u sťažovateľa dominujú opakujúce sa bolesti chrbtice. Z predložených lekárskeho nálezov boli zistené degeneratívne zmeny bez výraznejšieho útlaku okolitých štruktúr. Tento nález je podporený aj výsledkami neurologického vyšetrenia, ktoré dokumentuje poruchy statodynamiky chrbtice, bez trvalého koreňového dráždenia, svalovej asymetrie a sfinkterových porúch. Žiadne z vyšetrení nevysvetľuje problémy s dýchaním, pichaním v oblasti hrudníka, pod ľavým reberným oblúkom. Vykonané RTG pľúc je bez patologického zistenia nálezov na pľúcach a srdci. Uvedené subjektívne pocity sťažovateľa neboli preukázané objektívnymi nálezi. Ostatné ochorenia svojou mierou neprevyšujú rozhodujúce zdravotné postihnutie a schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť neovplyvňujú. Na základe týchto vyšetrení bola posudkovými lekármi určená miera funkčnej poruchy sťažovateľa v súlade s kapitolou XV., oddiel E, položka 3 písm. b) Prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.

30. V zhode s názorom správneho súdu, ani kasačný súd nepovažoval námietky sťažovateľa, že jeho zdravotný stav zodpovedá vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za dôvodné, pretože z lekárskeho nálezov predložených žiadateľom o invalidný dôchodok nevyplýva dôvod na iný diagnostický záver, aký bol prijatý posudkovými lekármi.

31. Posudky posudkových lekárov o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti sťažovateľa vykonávať zárobkovú činnosť považuje kasačný súd za úplné, objektívne a presvedčivo zdôvodňujúce záver, že sťažovateľ nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona. Nemožno súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že posudkoví lekári jeho zdravotný priradili na úroveň fyzicky zdravej osoby. Z predložených posudkov vyplýva, že u sťažovateľa bola zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť oproti zdravej osobe o 35%. Uvedená miera však nespĺňa podmienku na priznanie invalidity, pretože za invalidného možno považovať len poistenca, ktorý má pokles schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, čo v prípade sťažovateľa splnené nebolo.

32. Sťažovateľ nepredložil také objektívne lekárske správy a nálezy, ktoré by spochybnili závery uvedených posudkov, resp. preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi.

33. Z uvedených dôvodov aj kasačný súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej č. 590 921 6599 0 zo dňa 9. januára 2017 je v súlade so zákonom, Krajský súd v Banskej Bystrici vec správne právne posúdil, kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

34. Kasačný súd upriamuje pozornosť krajského súdu na správne označenie žalovanej, ktorým je Sociálna poisťovňa, ústredie a nie Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ako ju nesprávne v záhlaví svojho rozsudku označil správny súd. Generálny riaditeľ vykonáva funkciu štatutárneho orgánu žalovanej a koná v mene ústredia Sociálnej poisťovne (§ 126 a § 122 zákona č. 461/2003 Z. z.), čiže nie je v danom konaní samostatným procesnoprávnym účastníkom konania. Nesprávne označenie žalovanej, ktoré však obsahuje nespochybniteľné identifikačné údaje žalovaného subjektu, nezameniteľné s inou právnickou osobou, nepovažuje kasačný súd za vadu, ktorá by spôsobila nezákonnosť rozsudku krajského súdu.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a neúspešnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.